

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.570/2021/3.

A felperes: felperes, felperes címe.

A felperes képviselője: Dr. Czeglédi és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: I.r. alperes, I.r. alperes címe., I. rendű,

II.r. alperes, II.r. alperes címe, II. rendű

Az alperes képviselője: Balsai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe., ami az I. és II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.21.209/2021/10.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak a nemzeti adó- és vámhatóság felhívására, a megjelölt módon, határidőben és számlára 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a Demokratikus Koalíció politikusa.

[2] A felperessel szemben többrendbeli, bűnsegédként elkövetett, személyes adattal és különleges személyi adattal történő visszaélés vétsége miatt büntetőeljárás van folyamatban, melynek tárgya a személyl-et és társait érintő, az „Ördög Ügyvédje” álnév alatt megjelentetett, széles körben ismert videófelvételek közzétételével összefüggésben elkövetett jogsértés.

[3] A PestiSrácok.hu internetes sajtótermék az I. rendű alperes szerkesztésében és a II. rendű alperes kiadásában áll.

[4] A PestiSrácok.hu internetes portálon 2021. április hó 19-én „Ördög Ügyvédje: svájci bankszámlája van felperesnek?” címmel megjelent írás – többek között – az alábbiakat tartalmazta:

„A Fővárosi Főügyészség a PestiSrácok.hu megkeresésére megerősítette, hogy az úgynevezett »Ördög Ügyvédje« ügyben, amelyben személyes adatokkal való visszaélés miatt folytat eljárást a Nemzeti Nyomozó Iroda, nem csak a svájci, hanem az Amerikai Egyesült Államok igazságügyi hatóságaihoz is jogsegélykérelemmel fordultak.

A PestiSrácok.hu úgy tudja, ennek oka az, hogy az Ördög Ügyvédje blog tárhelyének felkutatása és a finanszírozott hirdetések kapcsán a pénz útja vezette a nyomozókat az USA-ba, illetve Svájcba. Amerikában találták meg a blog szervert, svájci pedig az a bankszámla, amiről a Facebookon hirdetett posztokat kifizették. Ahogy arról korábban beszámoltunk, két személyt is meggyanúsítottak személyes adattal való visszaéléssel, egyik felperes, aki ezt meg is erősítette saját közösségi oldalán”.

„Névtelen blog, névtelen vádaskodás, utaztatott IP-vel, amerikai szerverről, svájci bankszámláról finanszírozva” alcím alatt:

„Néhány napja felperest társtettesként elkövetett személyes adattal való visszaéléssel gyanúsították meg, abban a büntetőeljárásban, amely az egyik érintett zsarolás miatt tett feljelentése miatt van folyamatban a Nemzeti Nyomozó Irodánál, a Fővárosi Főügyészség felügyeletével. felperes maga hozta nyilvánosságra kihallgatási jegyzőkönyvének - persze csak a neki tetsző - részletét, amelyben végig hárít és terel. Az íratból az egyértelműen kitűnik, felperest azzal gyanúsítják, hogy a nevére kiállított hitelkártyával fizették az Ördög Ügyvédje Facebook-oldal tartalmait.”

„A Facebook transzparencia oldala, na meg a PS buktatta le felperest és haverját” alcím alatt:

„A PestiSrácok.hu megtudta, hogy svájci bankszámlához tartozó hitelkártyáról lehet szó, ezért élt jogsegélykérelemmel a Fővárosi Főügyészség a svájci igazságügyi hatóságoknál. És nem csak ott, hanem az USA-ban is - ez utóbbira, úgy tudjuk, azért volt szükség, mert az Ördög Ügyvédje, nem csak utaztatott IP cím és úgynevezett VPN rendszer mögé bújt el, hanem a lejárató anyagokat egy amerikai szerveren helyezte, helyezték el.

Megkerestük a Fővárosi Főügyészséget, hogy megkérdezzük, megerősítik-e értesítéseinket. Azt írták, a kért ügyben a Fővárosi Főügyészség valóban élt jogsegélykérelemmel az Amerikai Egyesült Államok és Svájc igazságügyi hatóságai felé. Ezekkel kapcsolatban azonban további tájékoztatást - az eljárás érdekeire figyelemmel - nem áll módjukban adni.”

„Vajon itt is keresni fogják az eltűnt milliárdokat?” alcím alatt:

„Mint ismert, felperest jelenleg éppen 6,5 milliárd forint értékű elkövetett költségvetési csalással és más gazdasági visszaéléssel vádolják. A PestiSrácok.hu által nyilvánosságra hozott vádiratban az áll, hogy a pénz visszaszerzésére tett kísérletek nem vezettek eredményre. Értsd, az elcsalt pénzt nem találják.” ... „Mindezek után most itt az új információ, egy másik büntetőügyből, amelyben felperes képbe került, hogy svájci bankszámlája is lehet. Felmerül a kérdés, hogy ha a vagyonvisszaszerzés érdekében indított nyomozást már lezárták, az új információk birtokában megnyitják-e a lezárt aktát és Svájcban is az eltűnt milliárdok nyomába erednek-e az illetékesek?”

[5] A felperes 2021. április 7-én az I. rendű alperestől kérte a portál főoldalán 24 óra időtartamban annak közlését, hogy „Helyreigazítás: dr. felperesről valótlanul állítottunk”, valamint a cikkbe ágyazva, a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 30 napig, az eredeti közléssel azonos módon, kommentár nélkül az alábbiak megjelentetését:

„Helyreigazító közlemény:

2021. április 19. napján a www.pestisracok.hu online felületünkön közzétett »Ördög Ügyvédje: svájci bankszámlája van felperesnek?« című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperesnek svájci bankszámlája van.”

[6] Az I. rendű alperes a felperes előzetes kérelmének nem tett eleget.

[7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság az előzetes kérelemben előadott módon és tartalommal kötelezze az I. rendű alperest a helyreigazítás közzétételére, a II. rendű alperest pedig marasztalja a perköltségben. Előadta, hogy az őt érintő büntető ügyben csak a Facebook megkeresésére került sor az USA igazságügyi hatóságain keresztül, esetleges

külföldi bankszámláira vonatkozóan egyáltalán nem került sor jogsegély keretében ügyészségi megkeresésre. Ebből pedig az következik, hogy az I. rendű alperesnek nem lehetett információja arról, hogy a felperes bankszámlájának felkutatása érdekében az ügyészség a svájci hatóságokat kereste meg. Ha mégis volt ilyen értesülése, akkor az nem felelt meg a valóságnak, ezért mindenképpen valótlanok az arra alapítva közölt állítások.

[8] Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozták. Álláspontjuk szerint a kifogásolt állítások a rendelkezésre álló információkból levont következtetések, találgatások, ezért véleménynek (értékképletnek) minősülnek, melyekkel összefüggésben nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A cikkben a valóságnak megfelelően a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK 12. és 14. számú állásfoglalásai keretei között tájékoztatták a közvéleményt a felperest érintő büntető ügyről, és ténybelileg megalapozott véleményt alakítottak ki, ezért sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 38.100 forint perköltséget és az államnak 36.000 forint meg nem fizetett illetéket.

[10] Magyarország Alaptörvénye IX. cikkére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdésére, valamint a 496. § (1) és (3) bekezdéseire hivatkozással, a PK 12. és 14. számú állásfoglalás figyelembevételével vizsgálta az előzetes eljárást és a sajtóközleményt. Megállapítása szerint a felperes az előzetes eljárásban határidőben kérte a helyreigazítást az I. rendű alperestől és törvényes határidőn belül fordult a bírósághoz.

[11] A tényállítás és véleménynyilvánítás elhatárolását azon az alapon végezte el, hogy a tények a való világ részeként léteznek, ezzel szemben a vélemény kategóriája szubjektív, valamely tényre vonatkozó állásfoglalást, értékképletet, következtetést tartalmaz. Ebből következően a tények valósága bizonyítható, azonban a véleményekhez a valóság kritériuma nem kapcsolható. Az ún. „bizonyíthatósági tesztet” alkalmazva azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes már a cikk címében és annak tartalmában is azt a véleményét fejezte ki, hogy a rendelkezésre álló információkból levont következtetés szerint a felperesnek svájci bankszámlája van. Konklúziója megalapozottságát a bizonyosság szintjén fogalmazta meg és azt is közölte, hogy az ügyészség ezt nem erősítette meg. A címben feltett kérdésre tehát a cikk tartalma igenlő választ ad.

[12] A kifogásolt közlések ténybeli alapjával kapcsolatos védekezés tekintetében a Fővárosi Főügyészség válaszát értékelte, amelyből álláspontja szerint csak annyi következik, hogy a felperest érintő büntető ügynek svájci szála is lehet, az azonban nem, hogy a felperes svájci bankszámlájának felkutatására irányult a megkeresés. Az elsőfokú bíróság szerint a Svájc bankrendszerére jellemző stabilitás és megbízhatóság, valamint annak közismert titkossága miatt az erre irányuló bűnügyi megkeresés alkalmat adhatott az újságíró találgatására. A legfőbb ügyész tájékoztatásai bizonyítékként nem voltak értékelhetők, mert azok egyrészt általános jellegűek, másrészt csak a cikk megjelenését követően kerültek nyilvánosságra.

[13] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az I. rendű alperesnek jogában állt nyilvánosságra hozni a büntetőeljárásban eljáró szervek tájékoztatását és közölni az ügyészség azon tájékoztatását, hogy a felperes büntető ügyében a svájci igazságügyi szerveket is megkeresték adatszolgáltatás végett. A felperesnek az elsőfokú eljárásban tett előadása és bizonyítási indítványa az ügyészi tájékoztatás megalapozottságát vonta kétségbe, azaz a felperes ténylegesen nem az I. rendű alperes, hanem az ügyészi állítás való voltát vitatta. Erre a sajtóperben nincs lehetőség, mert a bíróság bizonyítási eljárást erre kiterjedően

nem folytathat le, ezért nem vizsgálhatja az I. rendű alperes tényállításainak alapját képező ügyészi tájékoztatás valóságtartalmát.

[14] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a sérelmezett közlés ténybelileg elégséges mértékben megalapozott, azonban kifejezőmódjában félreértelmezésre alkalmat adó véleménynyilvánításnak minősül. A felperes politikus, közszereplő, akire fokozott mértékben vonatkozik a személyét érintő kritikus megnyilvánulások tűrésének kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban, a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatban és a 3217/2020. (IV. 19.) AB határozatban foglaltakat is figyelembe véve arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes elégséges ténybeli megalapozottsággal adott tájékoztatást a felperest érintő büntető ügyről és fogalmazta meg a felperessel szemben kritikáját. Annak ellenére, hogy az átlagolvasó számára a cikk tartalma félreértelmezhető volt és megfogalmazása alkalmat adott a felperes svájci bankszámlájának tényként történő értelmezésére, ezek nem haladják meg a felperest, mint közszereplőt terhelő tűrés kötelezettség határát, ezért a valótlan állításokat a felperes tűrni köteles.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Kérte az elsőfokú ítéletnek a keresettel egyező tartalommal történő megváltoztatását.

[16] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság téves jogi minősítést rendelt a sérelmezett állításokhoz. Az alperesek által csatolt iratokból ugyanis az tűnik ki, hogy az ügyészségi megkeresésre kapott válasz nem svájci hitelkártyával kapcsolatos. Az I. rendű alperes közlésének még „vékony ténybeli alapja” sem volt, ezért a levont következtetések nem fogadhatóak el.

[17] Megismételte azt az elsőfokú eljárásban kifejtett érvelését, miszerint a felperes Svájcban nem rendelkezik bankszámlával, és nem áll rendelkezésre olyan adat vagy információ, ami ennek a közlésnek bármilyen mértékű ténybeli alapját jelenthetné. Az I. rendű alperes a rendelkezésre álló információkat szándékosan félreértelmezte, azoknak más jelentést adott annyiban, hogy a szóban forgó gyanúsításban egy magyar bank által kiállított hitelkártya száma szerepel, amelyről pedig egy alkalommal történt hirdetés finanszírozás. A sérelmezett közlés tehát tényállításnak minősül, amelyen nem változtat, hogy az I. rendű alperes feltételeken fogalmazott, mert a cím orientálja az olvasót arra nézve, hogy a felperes Svájcban bankszámlával rendelkezik.

[18] Az elsőfokú eljárásban a magyar hitelkártya száma megállapítható volt, valamint az újságírónak az ügyészséggel folytatott levelezéséből az is kiderül, az ügyészség nem állította, hogy külföldi bankszámláról van szó. A másik levél a cikk megírását követően keletkezett, az tehát nem lehetett az I. rendű alperes értesülésének alapja.

[19] A sajtóhír a büntetőeljárásról szól, amelyről csak hűen, hitelesen, pontosan, az eljárás mindenkori állásának megfelelően lehet jogszerűen tudósítani. Attól függetlenül, hogy a felperes valótlan állítás helyreigazítását kérte, a PK 12. számú állásfoglalás alapján a bíróságnak lehetősége van a helyreigazítás szövegének keresettől eltérő meghatározására. A közlés nem minősülhet sem véleménynyilvánításnak, sem lényegtelen tévedésnek, mert a magyar pénzügyi intézet által kibocsátott hitelkártya alapján tehát fel sem merülhet, hogy a felperesnek Svájcban lenne vagyona, amit a hatóságok elől eltitkolt.

[20] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[21] A fellebbezés alaptalan.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, az elsőfokú ítélet felülbírálatát – a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően – a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között végezte el. Az érdemi döntéssel és annak

indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben szereplő jogi érvek nem voltak alkalmasak az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

[23] Az Smtv. 12. § (1) bekezdése értelmében, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

[24] A kereset szerint a felperes azt sérelmezte, hogy az I. rendű alperes a felperes svájci bankszámlájáról tett valótlan tényállítást. Az elsőfokú eljárásban előadottakkal egyezően fellebbezési álláspontja is az volt, hogy az I. rendű alperes a folyamatban levő büntetőeljárásról tudósított, amelynek során a tényeket a valóságnak megfelelően kellett volna bemutatnia, az eljárás mikénti állásáról kellett volna tájékoztatást adnia. A bíróságnak ezért mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a cikk büntetőeljárásról szóló tudósításnak minősül-e.

[25] E kérdést a PK 12. számú állásfoglalásban kidolgozott szempontokat figyelembe véve nem a cikk formális megjelenése, hanem annak valóságos tartalma alapján kellett eldönteni, amelynek során a szöveg összetartozó részeit összefüggésben kellett értékelni. A felperes alaptalanul állította, hogy az I. rendű alperes híradása a büntetőeljárásról szóló tudósítás. Kétségtelen, hogy az I. rendű alperes utalt a folyamatban levő nyomozás tényére és a felperessel közölt gyanúsításra, aminek tartalma szerint a nevére kiállított hitelkártyával fizették az Ördög Ügyvédje Facebook-oldal tartalmait. A gyanúsítás előbbi tartalmát egyébként a felperes az eljárás során maga sem vitatta. Ugyanakkor az I. rendű alperes a szövegben – saját korábbi híradásaira többször utalva – a nyomozási cselekmények közül kizárólag a külföldre irányuló igazságügyi jogsegély iránti kérelmet emelte ki, kitérve arra, hogy a közzétett információkat az ügyészség nem erősítette meg, azokhoz saját oknyomozásának eredményeként jutott hozzá.

[26] A PK 12. számú állásfoglalás szempontrendszerére alapján a cikk egészének mondanivalóját vizsgálva tehát az állapítható meg, hogy annak célja nem a büntetőeljárás aktuális állásának bemutatása volt, az nem a büntetőeljárás mikénti állásáról tudósító híryanagként értékelendő. Célja a büntetőeljárásban keletkezett és az újságíró által megszerzett adatok szubjektív szempontú feldolgozása: az újságíró a nyomozás kiszivárgott, továbbá maga által beszerzett adatait kapcsolta össze a felperes ellen folyamatban levő másik büntetőeljárás vádiratából megismerhető információkkal. Ebből következően a sérelmezett közlés megítélése során nem irányadóak a PK 14. számú állásfoglalás értelmezési szempontjai.

[27] A szólásszabadság gyakorlata szerint a kifejtett vélemény annak érték- és valóságtartalmától függetlenül alkotmányosan védett. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített szempontrendszerére alapján a szabad véleménynyilvánításhoz való jog nem a kifejtett vélemény tartalmára, hanem a véleménynyilvánítás lehetőségére vonatkozik. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére, a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy a kifejtett vélemény helyes vagy helytelen, érzelmeken vagy észérveken alapul.

[28] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „nyilvános közlés megítélése során elsőként arról szükséges dönten, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvez” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat [39]}.

[29] Az Alkotmánybíróság az előbbieket alapvetően azzal indokolja, hogy „a demokratikus döntéshozatali folyamatokban elengedhetetlen a nyilvános közéleti viták lefolytatása, és ennek során az eltérő álláspontok felszínre kerülése, azoknak a plurális demokrácia értékeit érvényre juttató megvitatása. Még akkor is, ha ennek során a vita felfokozott hangvételű, és a vitában érintettek személyét éles támadás, kritika vagy bírálat éri. A közszereplésből fakadó közszereplői minőség lényegi ismérve ezért abban ragadható meg, hogy a konkrét helyzettől függően kiterjed minden olyan személyre, aki egy nyilvános közéleti vitában véleményformáló szerepben jelenik-e meg. Az Alkotmánybíróság e szempontokra tekintettel hangsúlyozta, hogy a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat [42], visszautalás: 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]}.

[30] „Abban az esetben, ha a nyilvános közlés a közügyek szabad vitatását érinti, az alkalmazandó alkotmányjogi mérce megállapításához szükséges annak további vizsgálata, hogy a közléssel érintett személy - az adott helyzetben - közszereplői minőségben érintett-e. Önmagában ugyanis az a tény, hogy egy nyilvános közlés közéleti jellegű, nem vonja automatikusan maga után azt, hogy az érintett személyek személyiségvédelme lecsökken. A közszereplői minőség megállapítása mindig egyedi mérlegelés tárgya” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat [44]}. „(A) megváltozott társadalmi viszonyok, különösen a telekommunikáció terjedése révén a közszereplői kör szélesedése figyelhető meg. Ennek a tendenciának az eredményeként olyan személyeknek is lehetősége nyílik egy-egy közéleti vita aktív alakítójává válni, akik korábban – státuszuk alapján – nem tartoztak a közszereplő fogalmi körébe. Ezek a személyek az ún. kivételes közszereplők” {3145/2018. (V. 7.) AB határozat [45]}. Az Alkotmánybíróság a közügyek vitatásával összefüggésben már azt is kiemelte, hogy „az az adott esetben érinthet a közszereplőknél szélesebb személyi kört, továbbá nem kell ahhoz önkéntes, vagy ad hoc közszereplővé válni, hogy ezen érintettség megállapítható legyen” {3209/2020. (VI. 19.) AB határozat [36]}.

[31] A Kúria előbbiekre épülő és a bíróságok által követendő gyakorlata szerint „(N)em ad alapot helyreigazításra a valós tényalapokkal rendelkező, értékítéletet is kifejező következtetés. Közérdeklődésre számot tartó témában megfogalmazott, (...) kevesebb ténybeli alapon álló értékítélet is a véleménynyilvánítás szabadságának védelme alatt áll” (Kúria Pfv.IV.21.056/2019/3.). Az ítélezési gyakorlat szerint a „vélemény, a tényekből levont következtetés a sajtó-helyreigazítást nem alapozza meg” (Kúria Pfv.IV.21.436/2018/4.).

[32] Az „értékítéletre, az egyén személyes véleményére a vélemény-nyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy a kifejtett vélemény helyes vagy helytelen, érzelmeken vagy észérveken alapul” {36/1994. (VI. 24.) AB határozat III.2. pont, az Alaptörvény hatálya alatt ismét hivatkozza: 3244/2016. (XI. 28.) AB végzés}. Ezért annak van jelentősége, hogy „(a) vélemény is tartalmazhat ténymegállapításokat, ettől azonban a közlés alapvető jellege még nem változik meg” (Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4.).

[33] A másodfokú bíróság megítélése szerint az ügyben hangsúlyosan értékelendő a Kúria azon jogértelmezése, amely szerint „a sajtószabadság érvényesülésének fontos része az, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott tényekből, adatokból következtetéseket vonjon le és erről kifejtse véleményét” (Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4.). A közérdekű ügyben közszereplőként a véleménynyilvánítás lehetőségei a felperes személyét illetően tágabbak, ugyanakkor az I. rendű alperes szerzője által levont következtetések a szabad véleménynyilvánítás jogi keretei között maradtak.

[34] A híradás a felperes közszereplői minőségét érintő büntetőeljárás adataira épült. Az elsőfokú bíróság ezért az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatának felhívásával

helytállóan ítélte meg, hogy a közszereplő felperest érintő büntetőeljárásban fogatosított svájci igazságügyi jogsegély iránti megkeresés és a felperes nevére kiállított hitelkártyához tartozó bankszámla közötti lehetséges összefüggés elemzésével az I. rendű alperes újságírója a rendelkezésre álló tényekből vonta le saját, szubjektív következtetéseit. Abból kiindulva, hogy a felperes nevére szóló bankkártya volt a felperes gyanúsításának alapja és a nyomozás során Svájcba irányuló igazságügyi jogsegélyre került sor, nem tekinthető az alapvető logika szabályaival ellentétesnek annak a lehetőségnek az újságíró által történt felvetése, hogy a felperes nevére szóló hitelkártyával indított pénzügyi tranzakciók külföldi, nevezetesen svájci bankszámláról történtek.

[35] Tekintettel arra, hogy ez az értékelés a felperest, mint politikai közszereplőt terhelő tűrési kötelezettség határát nem haladja meg, az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt közlést az I. rendű alperes tényekből levont következtetésének, egyéni megközelítésű értékítéletének kell tekinteni, amellyel szemben sajtó-helyreigazítás eredményesen nem kérhető.

[36] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[37] A II. rendű alperes javára megállapítható költség a másodfokú eljárásban nem merült fel, ezért az ítéltáblának arról rendelkeznie nem kellett. Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése, a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a feljegyzett fellebbezési illetéket.

Budapest, 2021. november 23.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Tóth Gabriella s.k.
előadó bíró

Egriné dr. Salamon Emma s.k.
bíró